

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 9. 2010, č. j. 2501/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2012, č. j. 10 A 293/2011 - 50,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým bylo zastaveno řízení o stěžovatelově žalobě proti shora uvedenému rozhodnutí žalovaného o určení advokáta dle § 18 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii. Městský soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, neboť stěžovatel přes výzvu a poučení nezaplatil soudní poplatek za podanou žalobu.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvody odpovídající ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Namítá tedy nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení.

Stěžovatel má za to, že byl již v procesu osvobozen od placení soudních poplatků v plném rozsahu, a tedy řízení poté nemohlo být zastaveno pro nezaplacení poplatku. Proto stěžovatel navrhuje kasaci napadeného usnesení.

Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost je podána včas a jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná. Pokud jde o povinné zastoupení advokátem a související zaplacení soudního poplatku, Nejvyšší správní soud na těchto náležitostech pro specifičnost případu netrval, neboť opak by znamenal jen další řetězení téhož problému a nebyl by v souladu se zásadou hospodárnosti řízení (viz též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 9. 2007, č. j. 9 As 43/2007 - 77, www.nssoud.cz). Důvodnost kasační stížnosti pak zdejší soud posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

Osvobození od soudních poplatků představuje procesní institut, jehož účelem je zejména ochrana účastníka, který se nachází v tíživé finanční situaci, před nepřiměřeně tvrdým dopadem zákona o soudních poplatcích. Podle ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. může být osvobození od poplatků přiznáno jedině na žádost účastníka řízení.

V daném případě však stěžovatel ani nepodal žádost o osvobození od soudních poplatků ani poplatek nezaplatil. Podle § 47 písm. c) s. ř. s. přitom platí, že soud řízení zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. V tomto smyslu je zvláštním zákonem zákon o soudních poplatcích, který ve svém § 9 odst. 1 praví, že nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. Podle § 9 odst. 3 zákona o soudních poplatcích musí být o této skutečnosti účastník řízení poučen.

V daném případě byla předmětná žaloba podána dne 13. 10. 2010 u místně nepříslušného Krajského soudu v Brně a následně postoupena Městskému soudu v Praze dne 16. 9. 2011 [podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o soudních poplatcích vzniká poplatková povinnost v případě poplatku za řízení podáním žaloby nebo jiného návrhu na zahájení řízení a téhož dne je také poplatek splatný]. Dne 27. 9. 2011 byl stěžovatel vyzván, aby ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy zaplatil poplatek za podanou žalobu ve výši 2 000 Kč. Stěžovatel byl zároveň řádně poučen, že v případě nevyhovění výzvě bude řízení zastaveno. Výzvu stěžovatel obdržel dne 6. 10. 2011. Lhůta k zaplacení poplatku (či podání žádosti o osvobození od soudních poplatků) uplynula dnem 17. 10. 2011 (pondělí). Vzhledem k tomu, že poplatek nebyl zaplacen a ani nebyla podána žádost o osvobození, bylo dne 24. 1. 2012 v souladu se zákonem vydáno usnesení o zastavení řízení.

Zdejší soud neshledal ani desetidenní lhůtu, kterou městský soud stanovil, za příliš krátkou. Předně je třeba zdůraznit, že se jedná o lhůtu dodatečnou – náhradní, neboť poplatek za žalobu je splatný dnem jejího podání a stěžovatel byl tedy povinen kolkové známky v příslušné výši vylepit na podanou žalobu, resp. požádat o osvobození od placení soudních poplatků pro dané řízení. Pokud tak neučinil, nepostupoval v souladu se zákonem. V takovém případě je soud povinen účastníka řízení vyzvat ke splnění povinnosti a účastník má možnost napravit své opomenutí a dodatečně soudní poplatek

zaplatit v soudem stanovené lhůtě, případně v určité míře i po vydání rozhodnutí o zastavení řízení.

Je vhodné rovněž poukázat na to, že stěžovatel měl v daném případě k zaplacení soudního poplatku za žalobu (resp. podání žádosti o osvobození) i po výzvě fakticky lhůtu v době trvání několika měsíců, neboť výzvu převzal dne 6. 10. 2011 a usnesení o zastavení řízení mu bylo doručeno až dne 27. 1. 2012.

Stěžovateli nelze konečně přisvědčit ani tehdy, pokud uvádí, že se domníval, že v řízení již osvobozen byl s ohledem na skutečnost, že mu bylo přiznáno osvobození od poplatku za řízení o jeho kasační stížnosti směřující proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně, jímž byla věc postoupena místně příslušnému Městskému soudu v Praze. V tomto usnesení (č. l. 15 spisu) byl stěžovatel v řízení o kasační stížnosti osvobozen od soudních poplatků v plném rozsahu. Z dikce *„v plném rozsahu“* stěžovatel dovozuje, že přiznané osvobození se vztahuje i na řízení o žalobě. S tím ovšem nelze souhlasit, neboť osvobození se dle záhlaví tohoto usnesení vztahuje pouze na řízení o kasační stížnosti, přičemž dikce *„v plném rozsahu“* znamená jenom to, že stěžovatel v řízení o kasační stížnosti nebyl osvobozen pouze zčásti, nýbrž že mu byla prominuta celá výše poplatku. Řízení o kasační stížnosti však bylo skončeno usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2011, č. j. 2 As 74/2011 - 34, jímž byla tato kasační stížnost odmítnuta. Následně byl spis dle pravomocného usnesení Krajského soudu v Brně postoupen Městskému soudu v Praze, který vedl řízení o žalobě samotné, přičemž za toto řízení stěžovatel osvobozen od poplatků nebyl, proto byl městským soudem správně k zaplacení poplatků vyzván. Stěžovateli nelze uvěřit ani to, že nevěděl, že se osvobození vztahuje jenom na kasační řízení, neboť soudu je z úřední činnosti známo, že stěžovatel je procesně velmi činný (jen zdejší soud vede více než 400 spisů týkajících se jeho osoby) a je znalý právní úpravy správního soudnictví i rozhodovací činnosti správních soudů.

V daném případě tedy nebyly naplněny namítané kasační důvody a zdejší soud neshledal ani důvody, pro které by měl rozhodnutí zrušit pro pochybení, k nimž by měl přihlížet mimo uplatněné námitky podle § 109 odst. 4 s. ř. s. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2012

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu